

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2007/02/256

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van [appellant], gericht tegen de beslissing d.d. 12 januari 2007 van de Examencommissie ACTA, verder te noemen verweerster, waarbij het verzoek van appellant om het tentamen 'maken van een noodbrug' vervroegd te mogen herkansen en de peildatum voor de instroom naar de masterfase uit te stellen, zodat hij in februari 2007 alsnog zou kunnen instromen in de masterfase, is afgewezen.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellant heeft bij beroepschrift van 14 januari 2007, ingekomen op 16 januari 2007, beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing van verweerster d.d. 12 januari 2007. Op 18 januari 2007 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met de student nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Daarbij is verweerster verzocht om in verband met het spoedeisende karakter van het beroepschrift op zo kort mogelijke termijn, doch uiterlijk dinsdag 23 januari om 13.00 uur te rapporteren of al dan niet een minnelijke schikking is bereikt.

Verweerster heeft met appellant geen overleg gevoerd met het oog op een minnelijke schikking en heeft op 23 januari 2007 schriftelijk verweer gevoerd.

Tevens heeft appellant een verzoek voorlopige voorziening bij de Voorzitter van het College van beroep ingediend. Bij uitspraak van 25 januari 2007 heeft de Voorzitter van het College van beroep een voorlopige voorziening, inhoudende dat appellant gelegenheid geboden wordt om het onderdeel 'maken van een noodbrug' vóór 1 februari 2007 vervroegd te herkansen en dat hij bij het behalen van voldoende resultaat per 1 februari 2007 kan instromen in de masteropleiding, toegewezen. De Voorzitter heeft daarbij bepaald dat appellant in verband met de voorbereiding op het tentamen, in de gelegenheid dient gesteld te worden om vooraf 2 dagen te oefenen op de kaken.

Per e-mail van 7 februari 2007 heeft appellant bij het College beroep ingesteld tegen de onvoldoende beoordeling van de toets die op 1 februari 2007 in navolging van de uitspraak van de Voorzitter heeft plaatsgevonden.

Tevens heeft appellant per e-mail van 7 februari 2007 twee nadere stukken ingediend inzake zijn onderhavig beroep tegen de beslissing van verweerster d.d. 12 januari 2007.

De mondelinge behandeling van het onderhavig beroep ter zitting van het College vond plaats op 8 februari 2007.

Appellant verscheen in persoon, vergezeld van zijn collega, de heer [...].

Verweester is ter zitting verschenen in de persoon van [...], Voorzitter examencommissie ACTA.

II. FEITEN EN GESCHIL

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant is thans 32 jaar en is in 2004/2005 aangevangen met de bacheloropleiding Tandheelkunde. In verband met een afgeronde studie Medische biologie en epidemiologie, verkreeg appellant een aantal vrijstellingen. Met uitzondering van een onderdeel van de zogenoemde 'brugtoets' – namelijk het maken van een noodbrug - heeft appellant alle onderdelen van het bachelorprogramma afgerond. Omdat appellant in het studiejaar 2005-2006 reeds had deelgenomen aan de brugtoetsen, is appellant in het studiejaar 2006-2007 voor de brugtoets een zogenoemde 'recidivist', voor wie voor de brugtoets 3 toetsdata gelden, namelijk in oktober-november 2006, in december 2006 en in april 2007. Appellant nam deel aan de toets van oktober-november 2006, waarvoor hij zakte. Daarop heeft appellant zijn werkstuk (een noodbrug) voor een second opinion voorgelegd aan de Universiteit Nijmegen, alwaar zijn werkstuk als voldoende werd aangemerkt. Naar aanleiding daarvan is de beoordeling van het werkstuk van appellant niet gewijzigd.

Appellant heeft op 19 december 2006 opnieuw deelgenomen aan dit onderdeel van de brugtoets. In het laatste kwartier van die toetsgelegenheid brak zijn werkstuk dat vervolgens als onvoldoende werd beoordeeld omdat door de breuk de oorspronkelijke occlusie niet meer kon worden vastgesteld. Daarop heeft appellant verweester bij brief van 27 december 2007 verzocht om het onderdeel van de brugtoets vervroegd te herkansen, namelijk tijdens een regulier (d.w.z. niet voor recidivisten) derdejaarstoetsmoment, en de peildatum voor de instroom naar de masterfase uit te stellen zodat hij in februari 2007 alsnog kan instromen in de masterfase.

Daarop heeft verweester per e-mail van 12 januari 2007 aan appellant medegedeeld dat zij de brief van appellant heeft besproken en tot de conclusie is gekomen dat het niet behalen van een tentamen/toets geen gegronde reden is om hem een extra faciliteit te bieden.

Tegen deze afwijzing heeft appellant beroep ingesteld en daarbij de Voorzitter van het College verzocht om een voorlopige voorziening, welk verzoek heeft geleid tot de hierboven onder I genoemde uitspraak van de Voorzitter d.d. 25 januari 2007.

In navolging van de uitspraak van de Voorzitter heeft appellant, nadat hij in de gelegenheid was gesteld te oefenen op de kaken, op 1 februari 2007 de brugtoets herkanst. Vervolgens is zijn werkstuk als onvoldoende beoordeeld.

III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appellant heeft zijn standpunt, zoals aangegeven in de uitspraak van de Voorzitter gehandhaafd en daar het volgende aan toegevoegd.

Appellant heeft geen vertrouwen in een objectieve en coöperatieve invulling van de door hem afgelegde brugtoetsen, ook niet van de toetskans van 1 februari 2007. Appellant verwijst in dat verband naar de stukken die hij op 7 februari 2007 aan het College heeft overgelegd en waarvan hij verweester op 6 februari 2007 op de hoogte heeft gebracht. De werkelijke toedracht van zijn verzoek om vervroegd te mogen herkansen houdt verband met een verstoorde verhouding met de beoordelaars, als gevolg waarvan appellant niet de nodige begeleiding heeft gehad en zijn werkstukken niet objectief beoordeeld worden. Uit een hangend onderzoek van de studentenombudsman heeft appellant vernomen dat de beoordelingen zeer zorgelijk zijn: er is geen enkele samenhang.

Vanwege de vertrouwelijkheid van een en ander, heeft appellant er bij zijn verzoek aan verweester op aangedrongen om door verweester gehoord te worden alvorens deze een beslissing zou nemen. Dat is niet gebeurd, waardoor een minnelijke regeling is uitgebleven. Appellant heeft kort voor de zitting van het College van verweester vernomen dat er mogelijkheden zijn om in de

masteropleiding na afronding van het blokonderwijs 2 onderwijslijnen tegelijk te volgen. Als hem dat eerder gezegd was, had hij geen beroep ingesteld: dan had hij in april herkanst en bij een goede beoordeling vervolgens vanaf april 2007 het blokonderwijs gevolgd en per september 2007 twee onderwijslijnen gevolgd.

Appellant betwijfelt de anonimiteit van de toets van 1 februari 2007. De betrokken docent heeft appellant na de toets om de bovenkaak gevraagd, hetgeen hoogst ongebruikelijk is, waardoor het zeer eenvoudig was om zijn werkstuk te herleiden. Door de toetsnummers van de andere werkstukken na te kijken, kon de betrokken docent het werkstuk van appellant herleiden.

Ten slotte geeft appellant aan deze gang van zaken zeer ingrijpend te vinden en het gevoel te hebben dat deze zaak, buiten zijn schuld om, volledig is geëscaleerd. Hij verzoekt het College om de door hem ingediende stukken als zeer vertrouwelijk te beschouwen.

Verweerster heeft in aanvulling op het standpunt zoals verwoord in het verweerschrift en genoemd in de uitspraak van de Voorzitter als volgt aangevuld.

Deze zaak is voor verweerster pas begonnen toen de vijfde toets van appellant weer onvoldoende was. Het verzoek van appellant was voor verweerster een verzoek zoals zij er zoveel krijgt. Juist om willekeur tegen te gaan heeft verweerster regels gesteld en houdt zij zich daaraan. De brugtoets is de flessenhals in de doorstroom naar de master. Verweerster en de directeur onderwijs hebben dit punt hoog op de agenda staan.

Ten aanzien van de vraag of de beoordeling van de laatste herkansing objectief is gebeurd, legt verweerster uit dat zij subjectiviteit heeft willen uitsluiten. Daartoe heeft verweerster een onafhankelijk persoon een aantal andere werkstukken laten beoordelen. Dit had dezelfde rangorde van werkstukken als resultaat. Verweerster wil in het algemeen de hele beoordelingsprocedure van deze toets bekijken en heeft daarvoor een aantal weken tijd nodig.

Voorts wijst verweerster op de precedentwerking die van dit beroep uit kan gaan: als appellant vervroegd mag herkansen, zullen meer studenten daar om vragen.

Tot slot erkent verweerster dat de bestreden beslissing in de vorm van een e-mail van haar secretaris wel erg kort was en dat het achteraf gezien, met het verhaal dat thans door appellant aan de orde is gesteld, wellicht anders gelopen was als verweerster appellant eerst had gesproken. Uit het schriftelijk verzoek van appellant bleek echter niet dat er sprake was van omstandigheden die daarvoor aanleiding zouden kunnen geven. De omstandigheden die appellant in zijn schriftelijk verzoek heeft genoemd, vormden voor verweerster geen aanleiding om een vervroegde toetskans te geven.

IV. OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

De ontvankelijkheid

Het beroep is gericht tegen een beslissing van de Examencommissie ACTA Tandheelkunde en is binnen de daarvoor gestelde termijn ingesteld zodat het College bevoegd is van het beroep kennis te nemen en appellant ontvankelijk is in zijn beroep.

De bestreden beslissing

Het College benadrukt allereerst dat zij thans geen uitspraak doet over het door appellant bij e-mail van 7 februari 2007 ingestelde beroep tegen de beoordeling van de brugtoets van 1 februari 2007. In dat beroep dient immers nog een poging tot minnelijke schikking ondernomen te worden en zo deze niet tot intrekking van het beroep leidt, dient verweerster nog in de gelegenheid gesteld te worden schriftelijk verweer te voeren alvorens het College het beroep kan behandelen.

Ten aanzien van het beroep tegen de bestreden beslissing van 12 januari 2007, overweegt het College het volgende.

In haar e-mail van 12 januari 2007 met als onderwerp 'RE: vervroegde toetskans' heeft verweerster als volgt gereageerd op het verzoek van appelland d.d. 27 december 2007 om hem een vervroegde toetskans te geven:

'In reactie op uw brief, laat ik u weten dat de excie deze heeft besproken en tot de conclusie is gekomen dat het niet behalen van een tentamen/toets geen gegronde redenen is om u een extra faciliteit te bieden'

Het College volgt de zienswijze van de Voorzitter in de uitspraak voorlopige voorziening dat aan de beslissing van verweerster een motiveringsgebrek kleeft omdat daarin niet is ingegaan op de door appelland in zijn verzoek aangevoerde persoonlijke omstandigheden. Het gegeven dat er geen hardheidsclausule in de OER is opgenomen laat ook naar het oordeel van het College onverlet dat de redelijkheid en de billijkheid eraan in de weg kunnen staan dat een geldende regeling onder omstandigheden onverkort wordt toegepast. Dit is het geval wanneer toepassing van die regeling tot een onevenredig hard resultaat zou leiden. Aldus had in de bestreden beslissing tot uitdrukking moeten komen wat bij haar beslissing de visie van verweerster was ten aanzien van de door appelland genoemde omstandigheden.

Eerst ter zitting van het College - en derhalve te laat - is verweerster ingegaan op de door appelland aangevoerde omstandigheden door aan te geven dat zaken als financiën, studievertraging en zwangerschap van de partner, naar haar mening voor een student geen uitzonderlijke omstandigheden zijn.

Daar komt bij dat verweerster niet is ingegaan op het verzoek van appelland om te worden gehoord voordat op zijn verzoek beslist zou worden. Hoewel het College erkent dat verweerster uit het schriftelijk verzoek als zodanig niet hoefde te begrijpen dat daaraan vooral een ander punt - namelijk de thans door hem beweerde verstoorde verhouding met de beoordelaars - ten grondslag lag, is het College van oordeel dat verweerster appelland niettemin eerst had moeten horen. Zorgvuldige besluitvorming vereist immers dat aan een uitdrukkelijk verzoek om eerst te worden gehoord, tegemoet gekomen wordt. Het is het College niet gebleken dat het aantal verzoeken van studenten aan verweerster om te worden gehoord dermate groot zou zijn, dat deze verzoeken redelijkerwijze niet zouden kunnen worden ingewilligd.

Indien appelland was gehoord, was voor verweerster ook duidelijk geworden dat de beweerde verstoorde verhouding met de beoordelaars een rol speelde.

Op grond van het bovenstaande komt het College tot het oordeel dat de bestreden beslissing redelijkerwijze niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen van zorgvuldigheid en een voldoende deugdelijke motivering zodat het College de beslissing om die reden zal vernietigen.

Aldus zal verweerster een nieuwe en deugdelijk gemotiveerde beslissing op het verzoek dienen te nemen. Mede in het licht van de omstandigheid dat verweerster in het kader van deze procedure geen poging tot een minnelijke schikking heeft ondernomen, zal zij appelland eerst dienen te horen.

Het College beveelt verweerster aan om bij het horen en het nemen van de nieuwe beslissing tevens het beroep tegen de beoordeling van de toets van 1 februari 2007 en hetgeen thans door appelland gesteld is over een verstoorde verhouding met de beoordelaars, te betrekken. Het ligt op de weg van verweerster om een en ander te onderzoeken en zo nodig zorg te dragen voor een oplossing binnen dan wel buiten de faculteit.

V. OORDEEL

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt geheel de bestreden beslissing van 12 januari 2007.

Het College bepaalt in toepassing van artikel 7.61 lid 6 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, dat verweerster binnen een termijn van 4 weken opnieuw in de zaak voorziet met inachtneming van deze uitspraak.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 20 februari 2007 door dr. N. Rozemond, voorzitter, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A.P. Hollander, prof. dr. G. van der Laan en prof. dr. I. van der Waal, leden, in aanwezigheid van mr. H.E. Mertens, secretaris.

Was getekend,

dr. N. Rozemond
voorzitter

mr. H.E. Mertens
secretaris